

MINISTERSTWO RODZINY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

DEPARTAMENT POMOCY I INTEGRACJI SPOŁECZNEJ

ul. Nowogrodzka 1/3/5, 00-513 Warszawa, tel. +48 22 661 12 77, fax +48 22 661 12 76

www.gov.pl/rodzina, e-mail: sekretariat.dps@mriips.gov.pl

DPS-I.055.9.2020.TG/AP

Warszawa, 12 listopada 2020 r.

Działając na podstawie art. 13 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2018 r. poz. 870), w związku z petycją zarejestrowaną pod nr 57 dotyczącą rozpatrywania wniosków złożonych do pomocy społecznej oraz wniosków dotyczących innych świadczeń, udzielam następujących wyjaśnień.

Na podstawie art. 102 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1876) świadczenia z pomocy społecznej są udzielane na wniosek osoby zainteresowanej, jej przedstawiciela ustawowego albo innej osoby, za zgodą osoby zainteresowanej lub jej przedstawiciela ustawowego. Pomoc społeczna może być udzielana z urzędu.

Wskazane przepisy dają więc już dzisiaj możliwość przyznawania świadczeń zarówno na wniosek, jak i z urzędu. Zasadą jest ta pierwsza procedura ponieważ z reguły osoby potrzebujące zgłaszają się do ośrodka pomocy społecznej z konkretnymi potrzebami.

Sytuacja każdej osoby lub rodziny wymagającej wsparcia rozpatrywana jest indywidualnie a pomoc powinna być dostosowywana do zdiagnozowanych potrzeb wynikających z trudnej sytuacji, w jakiej dana osoba lub rodzina się znajduje.

W każdym przypadku, o tym czy dana osoba (rodzina) kwalifikuje się do otrzymania świadczeń z pomocy społecznej (oraz ich zakresu i formy) decyduje dyrektor (kierownik) ośrodka pomocy społecznej na podstawie informacji zebranych podczas wywiadu środowiskowego, a osobie niezadowolonej z podjętej decyzji przysługuje prawo do wniesienia odwołania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w ciągu 14 dni od daty otrzymania decyzji.

Potrzeby osób i rodzin korzystających z pomocy powinny zostać uwzględnione, jeżeli odpowiadają celom i mieszczą się w możliwościach pomocy społecznej. Jest to zgodne z celem pomocy społecznej którym jest wspieranie osób i rodzin w wysiłkach zmierzających do zaspokojenia niezbędnych potrzeb i umożliwianie im życia w warunkach odpowiadających godności człowieka. Ponadto, rodzaj, forma i rozmiar świadczenia powinny być odpowiednie do okoliczności uzasadniających udzielenie pomocy.

niepodległa

POLSKA
STULECIE ODZYSKANIA
NIEPODLEGŁOŚCI

Pomoc państwa ma zatem charakter subsydiarny, tj. dopuszcza się interwencję organów państwa tylko w takich przypadkach, w których osoba lub rodzina rzeczywiście nie mają możliwości samodzielnego przezwyciężania trudności życiowych.

Jeśli natomiast chodzi o zasiłek pielęgnacyjny to jest to świadczenie wypłacane na wniosek strony, a nie z urzędu.

Zgodnie z art. 16 ust. 2 i 3 ustawy o świadczeniach rodzinnych, zasiłek pielęgnacyjny przysługuje dziecku w wieku do ukończenia 16 roku życia legitymującemu się orzeczeniem o niepełnosprawności, osobie niepełnosprawnej w wieku powyżej 16 roku życia legitymującej się orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności (w przypadku osoby legitymującej się orzeczeniem o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności zasiłek przysługuje jeżeli niepełnosprawność powstała w wieku do ukończenia 21 roku życia) oraz osobie, która ukończyła 75 lat.

Podstawowym warunkiem uzyskania prawa do zasiłku pielęgnacyjnego jest więc legitymowanie się odpowiednim orzeczeniem potwierdzającym niepełnosprawność lub ukończenie 75. roku życia.

Zasiłek pielęgnacyjny nie jest więc pomocą społeczną, a wsparciem przede wszystkim osób niepełnosprawnych spełniających warunki ustawowe właściwe dla zasiłku pielęgnacyjnego.

W związku z powyższym, z uwagi na fakt, iż zasiłek pielęgnacyjny jest świadczeniem rodzinnym, skierowanym do określonego w ustawie o świadczeniach rodzinnych kręgu odbiorców, wniosek o zasiłek pielęgnacyjny czy fakt jego przyznania nie może stanowić podstawy do przyznania z urzędu świadczeń z pomocy społecznej, przyznawanych na odmiennych zasadach określonych w ustawie o pomocy społecznej, czy jakichkolwiek innych świadczeń przyznawanych na warunkach właściwych dla danego świadczenia.

Pouczenie

Zgodnie z art. 13 ust. 2 ustawy o petycjach, sposób załatwienia petycji nie może być przedmiotem skargi.

Z poważaniem

Małgorzata Szrajda
Zastępca Dyrektora
Departamentu Pomocy i Integracji Społecznej
/podpisano elektronicznie/

niepodlega

POLSKA
STULECIE ODZYSKANIA
NIEPODLEGŁOŚCI